

3. எல்லோரும் திருமணம் செய்கிறார்கள். நானும் செய்யத்தானே வேண்டும்?

4. இப்போது திருமண வயது வந்துவிட்டது.

5. ஒரு பெண்ணை விரும்புகிறேன்.

6. எனது பெற்றோர்கள் திருமணம் செய்யுமாறு வற்புறுத்துகிறார்கள்.

7. பெற்றோரையும், தம்பிமார்களையும், தங்கச்சிமார்களையும் கவனித்துக் கொள்ள ஒருவருமில்லை.

8. ஆபாச உலகிலிருந்து என்னபைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக.

9. அல்லாஹ் கஹியுள்ள அன்பையும் அமதையையும் அருளையும் அடரந்து கொள்வதற்காக.

10. திருமணம் நபியவர்களது சூன்னா.

11. ஒரு இஸ்லாமிய வீட்டை உருவாக்குவது எனது கடமை.

12. அல்லாஹ் வின் திருப்தியைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக.

13. குடும்பத்தலை சமுத்தலும், பிள்ளை வளர்ப்பும் உண்மையான ஆண்மையின் வளிப்பாடுகள்.

14. நல்ல வசதியான ஒரு இடத்தில் முடித்தால், வசதியாக வாழ்ந்து விடலாம்.

15. வாழ்க்கையில் ஒரு மாற்றத்திற்காக.

இங்கு கிறப்பட்டுள்ளவை சில உதாரணங்கள் மாத் திரமே. இவற்றில் சில சிலரது மனதுக்கு நெருக்கமானவையாக இருக்கலாம். மற்றும் சில திரமானவையாக இருக்கலாம். ஆனால் இவை அனதையும் பல்வறூபட்ட மன உணர்வுகளையும் எதிர் பார்ப்புகளையும் பிரதிபளிக்கக்கூடியவையே. இவற்றில் எதனையும் நாம் ஹராம் என்று சொல்ல முடியாது. அனதையும் இயல்பான, அனுமதிக்கப்பட்ட மனித எதிர் பார்ப்புகளாகும். ஆனால் இந்த எதிர் பார்ப்புகளுக்கு மத்தியில் ஒரு ஒழுங்குபடுத்துதல் அவசியமாகிறது. அடிப்படையானவை எவை? கிளையானவை எவை? முதல் நிலைப்படுத்துதல் வணேட்டியவை எவை? இரண்டாம் தரமானவை எவை? என்ற வறூபடுத்துதல் அவசியம்.

இந்த வறூபடுத்துதல் அல்லது ஒழுங்குபடுத்துதல் இல்லாது போகின்ற பொழுதுதான் வாழ்க்கை போக வணேட்டிய பயணத்திலிருந்து திசமைறிச் சிலை வதற்கான சமூக ஏற்பாடுகின்றது, அல்லது இடநடவளே நின்றும் விடும் நிலை தனேற்குகின்றது. எனவே இங்கு எதிர் பார்ப்புகளை ஒழுங்குபடுத்துதல் குறித்து, அடுத்துததாகக் கொஞ்சம் கவனத்தசைச் சலுத்துவது மிகவும் பொறுத்தமானதாக அமையும் என நினகைகிறோம்.

முதலில், நாம் ஏன் திருமணம் செய்கிறோம் என்பது, ஒரு எதிர் வினையாக மாத் திரம் அமையக் கூடாது. பெற்றோரின் வற்புறுத்துதல், தம்பி தங்களைகைக் கவனிக்க அல்லது பெற்றோரைக் கவனிக்க அல்லது என்னகைக் கவனித்துக்கொள்ள ஆள் தவே, எல்லோரும் திருமணம் செய்கிறார்கள், எனக்கு திருமண வயது வந்துவிட்டது போன்ற வகையான நியாயங்கள் ஒருவித எதிர் வினைப் பண்பைப் பிரதிபளிக்கின்றன.

இவை ஒரு போதும் நான் ஏன் திருமணம் செய்கிறேன் என்பதற்கான அடிப்படையான நியாயங்களாக இருக்க முடியாதவை. இவற்றின் அடியாக மாத் திரம் ஒரு குடும்பம் எழுவது ஆபத்தானது. அந்தக் குடும்பத்தின் நிலைத்த தன்மகைகான உத்தரவாதம் அங்கு இல்லாது போகின்றது. அடுத்து, நாம் ஏன் திருமணம் செய்யப் போகிறோம் என்பது, ஒரு மாத் திரச் சியற்ற மனவழிச்சியாக அல்லது ஒரு உல்லாசத் தடேலாக மாத் திரம் அமனந்து விடவும் கூடாது.

ஓரு பண்ணை விரும்புகிறனே என்பதும், ஓரு மாற்றம் தவேை என்பதும், வசதியான வாழ்வு தவேை என்பதும், பாலியல் ஆசை என்பதும் இந்த வகை சார்ந்தவகைகளாகும். இந்த விடயங்களும் ஓருவன் திருமணம் செய்வதற்கான அடிப்படை நியாயங்களாக இருக்க முடியாதவை.

ஓரு குடும்பம் இவற்றின் மீது மாத் திரம் எழுந்து நிற்க முடியாது. மாற்றமாக, நாம் ஏன் திருமணம் செய்யப் போகிறோம் என்பது, அது ஓரு இபாதத், வணக்கம், நன்மை தருகின்ற ஓரு செயற்பாடு என்ற புரிதலின் மீது அமைய வேண்டும். நபியவர்களது சூனா என்பதும், அல்லாஹ் வின் திருப்தி என்பதும், தனது கற்பகை காத் துக் கொள்ளுதல் என்பதும், அன்பையும் அருளையும் அமதையையும் அடறந்து கொள்ளுதல் என்பதும், திருமணத்தை ஓரு வணக்கமாகப் புரிந்து கொண்ட நியாயங்கள், நாம் ஏன் திருமணம் செய்கிறோம் என்பதற்கான அடிப்படையான நியாயங்கள்.

குடும்ப வாழ்வு இவற்றின் மீது எழுந்து நிற்கின்ற பொழுது, அது தபய்மையானதாக இருக்கும். நிம்மதி நிறைந்ததாக இருக்கும். சமீபமானதாக இருக்கும். அடுத்து, நாம் ஏன் திருமணம் செய்யப் போகிறோம் என்பது, அது ஓரு பொறுப்பு, கடமை, மனித இனத்தின் நிலத்தை தன்மகைகான எனது பணி என்ற புரிதலின் மீது அமதைல் வேண்டும்.

இஸ்லாமிய வீடு என்பதும், குடும்பப் பொறுப்பு, பிள்ளை வளர்ப்பு என்பதும், அன்பும் அருளும், அமதையும் என்பதும், ஆபாசத் திலிருந்து காத் துக் கொள்ளுதல் என்பதும் இந்த வகை சார்ந்த நியாயங்களாகும். இவற்றின் மீது எழுகின்ற ஓரு குடும்பம் நீடித்து நிலகைகும் தன்மயகைக் கொண்டிருக்கும். இஸ்லாம் குடும்ப வாழ்வு குறித்துப் பசுகின்ற பொழுது அதனை ஓரு இபாதத் தாகவும், ஓரு பொறுப்பாகவும், ஓரு சமீகப் பாதுகாப்பாகவும் அடயாளப்படுத்து தியிருப்பதகை காணலாம்.

இவை குடும்ப வாழ்வு குறித்த மிக முக்கிய பறொமானங்களாகும். இந்தப் பறொமானங்களைப் பிரதிபளிக்கக் கட்டிய நியாயங்களே அடிப்படையான நியாயங்களாகக் கருதப்படும். இதனால் தான் அல்குர் ஆன் திருமண ஒப்பந்தத்தை “ஓரு கனதியான ஒப்பந்தம்” என்று சொல்கின்றது. (அல்குர் ஆன் - ஸுரத்துன் நிஸா - 21) இங்கு கனதியான ஒப்பந்தம் என்பதன் பொருள், அது குடும்பத்தின் உருவாகம் மற்றும் பொருளாதாரம் என்பவற்றிற்கான ஒப்பந்தம், அது சமீகப் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்துவதற்கான ஒப்பந்தம், அது அல்லாஹ் விடத்தில் வகை கறுவதற்கான ஒப்பந்தம். ஆகவே, சகோதரர்களே, நீங்கள் ஏன் திருமணம் செய்யப் போகிறீர்கள்? என்பதற்கான நியாயங்களை மீள் ஒழுங்கு செய்யுங்கள்.

அடிப்படையை நியாயங்கள், மூதன் மறைபட்டது த வணேட்டிய நியாயங்கள் என்பன இஸ்லாம் கஹும் அடிப்படையான கூடும் ப்பு பறொமானங்களின் மீ து எழ வணேட்டியவையாகும். அவை உங்கள் மூதல் தர நியாயங்களாக அமகின்ற பொழுது, கிளநை நியாயங்களாகவும் இரண்டாம் தர நியாயங்களாகவும் ஏனையவை அமவைதில் எந்தவிதமான தவறுமில்லை.

அதாவது எதிர் வினகைகள், உடனடிப் பிரச்சினகைகளுக்கான தீர்வுகள், மனவழிசூசிகள், உல்லாசத் தடேல்கள் இவையும் நீங்கள் ஏன் திருமணம் செய்கிறீர்கள் என்பதற்கான நியாயங்களாக இருக்கலாம். தவறில்லை. ஆனால் இவை அடிப்படையான நியாயங்களாக அல்லது மூதல் தர நியாயங்களாக அமநைந்துவிடாமல் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். அடுத்து, கொஞ்ச நேரம் கடந்த பந்தியில் பசேய ஒரு விடயத்திற்கு மீண்டும் வருவோம். ஒருவன் தான் திருணம் செய்யப் போகிறேன் என்று நினகைகும் போது சந்தோஷமும் ஏற்படுகிறது. பயமும் ஏற்படுகிறது.

சந்தோஷத்தைப் பொறுத்தவரையில் நாம் மலேபே பசேய திருமணம் செய்வதற்கான நியாயங்களை மறைபட்டது திப் பாரக்கின்ற பொழுது, அன்பு, காதல், இன்பம், நன்மை, அல்லாஹ் வின திருப்தி போன்றவற்றால் ஏற்பட முடியும். அதபேலே பயத்தலைப் பொறுத்தவரை பத்திது, பொறுப்பு, கஷ்டம், இயலாமை, அல்லாஹ் விடம் பதில் சொல்லுதல் போன்ற காரணங்களால் ஏற்பட முடியும். இந்த சந்தோஷங்களும் பயங்களும் நியாயமானவையே. இவை சமநிலையற்ற ஒரு மனநிலையைப் பிரதிபளிப்பவை அல்ல. ஆனால் அந்த சந்தோசம் என்பது, பயத்திற்கான காரணங்களின் கனதியலைப் பூரிந்து கொள்ளாததாகக் காணப்படக் கூடாது. அல்லது பயங்களின் காரணங்களிலிருந்து விரண்டு ஓடுவதாகக் காணப்படக் கூடாது.

அதாவது திருமணவாழ்வு என்பது ஓரே இன்பமயம் என்ற பிரம்மையாக அமநைந்து விடக் கூடாது. மாற்றமாக பயங்களின் காரணங்களை மிகச் சரியாகப் பூரிந்து கொண்டதாகவும், அவற்றை எதிர் கொள்ளும் தயார்நிலை கொண்டதாகவும் காணப்படல் வணேட்டும். அதபேலே சந்தோசம் என்பது, தனித்து இன்பத் தடேலை மாத் திரம் அடிப்படையாகக் கொண்டதாக அமநைந்துவிடக் கூடாது. மாற்றமாக நன்மதைத் தடேலை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகவும் அது அமையை வணேட்டும்.

அடுத்து பயம் என்பது, சந்தோசத்திற்கான காரணங்களை மறுதலிப்பதாக அமநைந்து விடக் கூடாது. அல்லது வாழ்வை விட்டு ஒதுங்கி விடுவதாக அமநைந்து விடக் கூடாது. மாற்றமாக வாழ்வு என்பது இன்பமும் துன்பமும் கலந்தது என்பதைப் பூரிந்து கொண்டதாகவும், பொறுப்பை சமப்பதில் தான் கூடும் ப வாழ்வின இன்பமே இருக்கிறது என்பதை அறிந்து கொண்டதாகவுமே காணப்படல் வணேட்டும்.

இது நாம் ஆரம்பத்தில் பசியது போன்று சந்தோஷத்தையும், பயத்தையும் வறோபடும் திப்பார்ப்பதற்குரிய இடங்களாகும். அடும் திருமணம் பற்றிய எண்ணங்களையும் எதிர்பார்ப்புகளையும் ஒழுங்குபடுத்துவது எவ்வாறு? என்பது பலரும் எதிர்கொள்ளும் ஒரு பிரச்சினை, எனவே, இளைஞர்களே, திருமணம் பற்றிய உங்கள் எண்ணங்களை, பார்வைகளை ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்வதை இலக்புடுத்துவதற்காக நீங்கள் மனங்கொள்ள வேண்டிய சில விடயங்களை இங்கே முன்வைக்கிறோம்.

1. உங்களது எதிர்காலத் திட்டத்தில், உங்களது திருமணமும் ஒரு பகுதியாகக் காணப்படுவதை உறுதிசெய்து கொள்ளுங்கள். அதாவது உங்களது வாழ்வின் பெரிய இலக்கு நோக்கிய பயணத்தில் திருமணம் என்பது ஒரு கட்டம். அந்தக் கட்டத்தையும் மிகச் சரியாக அடையத் தகு கொள்ள வேண்டும்.
2. திருமணம் எனும் நிகழ்ச்சி உங்களது இறுதி இலக்கல்ல. மாற்றமாக திருமணத்தின் விளைவுகளே உங்களது இலக்காக இருக்க வேண்டும். எனவே விளைவுகளை மிகச் சரியாக அடையத் தகு கொள்வதற்குரிய திருமணமே உங்களுக்குத் தேவை.
3. உங்களது வாழ்வில் நீங்கள் அடையத் தகு கொள்ள நின்கைக்கும் வறெறித் தொடரின் ஒரு பகுதியாக திருமணம் காணப்படல் வேண்டும். அதாவது, உங்களது வாழ்வில் ஏனைய எல்லாவற்றிலும் வறெறி காண்பது போல் திருமண வாழ்வும் வறெறிகரமாய் அமைய வேண்டும். தொழிலில் வறெறி பெற்று குடும்ப வாழ்வில் தோற்றவர்களாய், தவ்வாவில் வறெறி பெற்று குடும்ப வாழ்வில் தோற்றவர்களாய் நீங்கள் இருக்கக் கூடாது.
4. அறிந்து கொள்ளுங்கள். உங்களது வாழ்க்கைத் துணைக்கு நீங்கள் கொடுக்கின்ற பரிமாணத்திற்கு ஏற்பவே நீங்கள் அவளிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளும் முடியும். ஏனெனில், குடும்ப வாழ்வு என்பது பரஸ்பரப் பரிமாற்றமாகும். அதனதை தான் நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள் ஜாபிர் ரளியல்லாஹு அனஹு அவர்களபை பார்த்து இவ்வாறு கபினாரர்கள் “ஒரு கன்னிப் பெண்ணை திருமணம் செய்து கொண்டிருக்கலாமே, நீ அவளுடன் விளையாடலாம், அவள் உன்னுடன் விளையாடாள்.” இறுதியாக, ஒரு இளைஞனைப் பார்த்து நீங்கள் திருமணம் செய்யாமல் இருப்பதேமேல் என்று சொல்வோம், அவன் யாராக இருக்கும், என்று ஆச்சரியப்படுகிறீர்களா?

இந்தக் கதையைக் களேங்குங்கள் ஒரு தடவை, ஒரு இளைஞன் மரங்கள் நிறைந்த ஒரு தோட்டத்தில் அமர்ந்திருந்தான். மூலத்தை நாளிலிருந்து இடம் மாறாது ஓரே இடத்தில் நின்றிருக்கும் அந்த மரங்களைப் பார்க்கிறான். அவை சூயமாக எதனையும் செய்யாமல் பிறரில் தங்கியிருக்கின்ற தோற்றமே அவனது மனக்கண் முன்னே பரிதாப எழுந்து நிற்கின்றது. அவன் தன்னோடு பசிக்க கொள்ள ஆரம்பிக்கிறான். திருமண வாழ்வு என்பது ஒரு பெரும் போராட்டம். பண்களை இந்த மரங்கள் போல் வதை திருந்தால் தான் அந்தப் போராட்டத்தில் வெற்றி பெற முடியும். எனவே, • அவளை அதிகம் பதிக வகைக்கக் கட்டாது. பதிப்பு அவளுக்கு சூயமாய் இயங்கும் சக்தியைக் கொடுத்துவிடும்.

• ஒருபோதும் அவளை தொழில் செய்ய அனுமதிக்கக் கட்டாது. அவளுக்கு தனி வருமானம் இருந்தால் எனது கட்டுப்பாட்டை விட்டு வெளியே சென்று விடுவாள். எனது தவே அவளுக்கு இல்லாது போய்விடும்.

• இரண்டாம் திருமணம் செய்வனே என்ற அச்சுறுத்தல் என்றும் அவளுக்கு இருந்து கொண்டே இருக்க வேண்டும். இரவு பகலாக தபிக்கத்திலும் சரி, விழிப்பிலும் சரி அவள் கழுத்து மீ தான் கத்தியாக அது இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் எனக்கு முன்னால் மண்டியிட பிரும்பாள்.

• இல்லலை, முடியாது, கட்டாது என்ற வார்த்தைகள் தான் எனது ஆயுதம். அவள் மீது அதிகாரம் செலுத்துவதற்கான வார்த்தைகள், அவளை எனது கபிண்டில் அடத்தது வபைபதற்கான வார்த்தைகள்.

• பிரயாணங்கள், இரவுக் கொண்டாட்டங்கள், சூதந்திரம், பணம், தீர்மானம் என அனைத்தும் எனக்குரியவை மட்டும் தான். அவளுக்கு அவற்றில் எதுவும் கிடையாது. எல்லா சந்தர்ப்பங்களிலும் எனக்காகக் காத்திருப்பது மட்டும் தான்; அவளது வலே. தொடர்ந்தும் தனது மனதிற்குள்ளே சொல்லிக் கொள்கிறான். மரங்களையும் பண்களையும் காரணத்துடன் தான் ஒப்பிட பிரும்பாள்.

பண்கள் மரங்கள் போல் ஆணுக்கு முன்னால் கட்டுப்பாட்டிருக்க வேண்டும். ஆண்கள் விரும்பி அசைத்தாலே ஒழிய அவர்கள் அசையைக் கட்டாது. திடீர் ரென தோட்டத்து மதில் மீ திருந்து பெரிய பினையொன்று பாய்ந்து ஓடியது. அந்த இளைஞன் பதறிப் போய் எழுந்து நின்றான். உடல் நடுங்கிக் கொண்டிருந்தது. இதயத்துப்பிப்பு ஒரு நிமிடத்தில் நபுறு முறை அபித்துக் கொண்டது. மீண்டும் தனக்குள்ளே சொல்லிக் கொண்டான் “திருமண வாழ்க்கை ஒரு பெரிய போராட்டம் என்று நான் சொன்னது எவ்வளவு பெரிய உண்மை” என்றான்.

